

Această carte îi aparține:

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md
cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe eBooks, Barnes & Noble și cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel./fax: 022 24 10 00.

E-mail: librariadinhol@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.

Tel./fax: (021) 210 80 51.

E-mail: romania@cartier.md

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Cartier codobelc* este coordonată de Lică Sainciuc

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Valentin Guțu

Design/tehoredactare: Vitalie Coroban

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Combinatul Poligrafic

Jill Barklem

COPIII LUI POPPY

Ediția I, februarie 2018

Poppy's Babies

Text and illustrations © Jill Barklem 1994

Translation @ 2018 translated under licence from HarperCollins Publishers Ltd.

The author/illustrator asserts the moral right to be identified as the author/illustrator of this work.

© 2018, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Barklem, Jill. Copiii lui Poppy / Jill Barklem; trad. din lb. engl. de Lavinia Braniște; cop.: Vitalie Coroban. – Chișinău: Cartier, 2018 (Combinatul Poligrafic). – 32 p.: il. color. – (Colecția „Codobelc” / coord. de Lică Sainciuc, ISBN 978-9975-79-893-8)

(Seria „Desișul de Muri”, ISBN 978-9975-86-246-2). Tit. orig.: Poppy's Babies. – 1000 ex.

ISBN 978-9975-86-258-5

821.111-93

B 33

DEȘIȘUL DE MURI

JILL BARKLEM

Copiii lui Poppy

Traducere din limba engleză de

LAVINIA BRANIȘTE

CARTIER *codobele*

ERA ÎNCEPUTUL VERII. Afară, pomii erau plini de frunze și soarele strălucea în apa pârâului. Roata morii se învârtea în umbra răcoroasă de la mal, iar la moară Rumeș Scumpie era ocupat nevoie mare, căci măcina porumbul pentru șoarecii din Desișul de Muri.

Poppy era sus, la etaj, și încerca să culce bebelușii, dar de fiecare dată când închideau ochii, zdrăngănitul morii zgâlțâia podelele și-i trezea din nou.

Deschise ușa care dădea spre scări și un nor de praf de făină se ridică în fața ei.

— Rumeș, te rog să termini cât mai repede.
Trebuie să culc bebelușii.

— Mă străduiesc cât pot! strigă el.

Bebeluşii încă nu adormiseră când doi vizitatori băgară capul de după uşă.

— Știi că până la bucătăria ta sunt nouăzeci și două de trepte? spuse Crinuța cu răsufierea întretăiată.

— Nu înțeleg cum te descurci cu copiii, zise Lady Chițofor și-i dădu un pupic lui Poppy.

— E foarte greu, răspunse ea.

Părea că mai are puțin și începe să plângă.

— Ce drăguți sunt, spuse Lady Chițofor. Uite, ea seamănă leit cu Rumeguș.

— Ea e Năsturica. Și aceea e Pufuleț, iar cel mic este Părăluță.

— Abia aștept ziua numirii, spuse Crinuța. Când e?

— Mai sunt doar două zile, răspunse Lady Chițofor.

În sfârșit, roțile morii se opriă și bebelușii adormiră. Musafirii ieșiră din cameră în vârful picioarelor, iar Poppy se așeză să se odihnească. Era sfârșită.

Rumeguș puse mălaiul în saci și se duse la Magazia din Buștean. Îl găsi pe domnul Nucșoară la ușa atelierului său, finisând un șoarece din lemn pe roțițe.

Fred, care trebuia să dea o mână de ajutor, descoperise că era mult mai distractiv să se joace în resturile de lemn.

— Salutare, Rumeșuș, spuse domnul Nucșoară. Ce mai fac micuții tăi?

— Fac multă gălăgie, răsse Rumeșuș, dar sunt foarte amuzanți. Poppy nu e prea veselă totuși. Moara nu e un loc foarte potrivit în care să locuim. E zgomoasă, plină de praf și de umezeală și sunt mult prea multe scări.

— Haideți să stați cu noi, se oferi Fred. Mama adoră copiii mici.

— Mulțumesc, Fred, dar cred că mama ta are destule pe cap cu voi patru.

— Mă întreb ce-am putea face s-o ajutăm pe Poppy, zise domnul Nucșoară grijuliu.

Rumeguș se întoarse mai târziu, în aceeași zi, să ia niște lemn ca să repara ceva la moară.

— Vino cu mine, îi spuse domnul Nucșoară.

Rumeguș și Fred îl urmară către o căsuță dintr-un arbust de gherghin lângă Magazia din Buștean.